

Список використаних джерел:

1. Василенко В.О. Антикризове управління підприємством. Київ : Центр навчальної літератури, 2005. 504 с.
2. Маховка В.М. Процес, методи та функції антикризового управління на підприємстві. *Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі*. 2012. № 1(52). С. 219-225.
3. Шилова О.Ю. Розроблення антикризової програми підприємства в умовах інноваційного шляху розвитку. *Маркетинг і менеджмент*. 2013. № 4. С. 173-180.
4. Гринько Т.В., Гвініашвілі Т.З., Морока Д.М. Особливості та пріоритети інноваційного розвитку підприємницьких структур в сучасних мінливих умовах. *Економічний простір*, 2021. № 175. С. 52-58.

Канд. екон. наук. Олійник Т. І., Полівод В. І.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СУТНІСТЬ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВА

Зараз, в умовах перетворення економіки України на більш самостійну, в епоху розвитку інформаційних технологій та появи онлайн підприємств, виникає питання ефективної системи антикризового управління підприємством. Виникнення криз на підприємстві та загроз, які з цим пов'язані просто зобов'язують розробку надійної системи антикризового управління підприємством.

Багато які вчені пояснюють сутність антикризового управління як комплексний засіб запобігання банкрутства та поліпшення фінансової спроможності підприємства.

Як видно, це поняття можна сформулювати по-різному, але одне залишається очевидним, а саме той факт, що майбутнє існування чи згоряння діяльності підприємства напряму залежить від ефективності проведення антикризових заходів.

Якщо намагатись охарактеризувати антикризове управління в скороченій формі, тоді не слід забувати, що це система досить комплексного характеру, яка об'єднує низку задач починаючи від аналізу структури підприємства та виявлення потенційної кризи закінчуючи розробкою спеціальних методів аналізу та виходу з неї.

Дотримання методичних рекомендацій антикризового управління відкриває шляхи для безпечного та стабільного виходу з кризи для підприємства.

Якщо ж проаналізувати різні трактування поняття «антикризове управління», включаючи наведені вище, можна зробити висновок:

– антикризове управління – це комплексний засіб у подоланні банкрутства підприємством;

– невід’ємна частина управління, бо виникає потреба в ньому на момент подолання кризи підприємством.

Із вищенаведеного можна сформулювати такі завдання антикризового управління а саме: запобігання криз, виявлення їх причин, аналізу стадій їх протікання, побудові сценаріїв їх розв’язання, недопущення подібних в майбутньому та у побудові тогочасних інструментів по виходу із них.

Крім того антикризове управління розгалужується ще й на такі напрямки, як наприклад:

– виділення пунктів зростання у господарській діяльності, які сприяють підвищенню ділової активності;

– визначення якісних і кількісних критеріїв оцінки проведеної роботи та внесення деяких коректив щодо роботи підприємства.

Як вже зрозуміло із переліченого вище, об’єкт антикризового управління – це криза, а саме виникнення кризи та розробка методів, її ліквідації й запобігання. Але звідси не чітко зрозуміло про суб’єкти антикризового управління. Особи ж, які володіють потрібними знаннями та компетенцією та мають необхідні ресурси щоб спрямовувати їх на дії пов’язані з виконанням конкретних завдань системи – є її суб’єктами [1]

Отже, саме по собі поняття антикризового управління стикається з таким розгалуженням, про це добре видно із формулювання визначення антикризового управління, яке представлено у вигляді деяких категорій:

1) як функція, яка взаємодіє з іншими функціями управління, полягає в виконанні антикризових дій, які в першу чергу націлені на попередження кризових явищ зі сторони підприємства та оздоровлення його стабільного розвитку;

2) як процес відновлення та стабілізації підприємства в умовах кризи, зводиться до взаємозалежності всіх категорій управлінської діяльності направлених на підготовку та здійснення антикризових рішень;

3) як структура, по-перше віднаходить апарат управління підприємством, по-друге знаходить зв’язки між ієрархією рівнів управління, далі розподіл

повноважень та обов'язків, рівень відповідальності працівників, наскільки велика централізація та децентралізація у функціональному розподілі, у період застосування заходів щодо подолання кризового становища підприємства;

4) як персонал управління, який має належну кваліфікацію та професійну підготовку, для якого постійний моніторинг стану підсистем підприємства, ранній вияв та недопущення розгортання кризи, проведення профілактичних заходів є основним завданням [2].

Отже, можна зробити висновок, що сутністю антикризового управління підприємством у першу чергу є протидія уникнення кризових ситуацій на підприємстві, зменшення чи взагалі ліквідації наслідків фінансової кризи на підприємстві та забезпечення належного рівня платоспроможності.

Список використаних джерел:

1. Гришова І.Ю., Галицький О.М. Механізми страхового захисту підприємств. *Економіка АПК*. 2017. № 9. С.61-65.
2. Важинський Ф.А., Колодійчук А.В. Сутність антикризового фінансового управління підприємством. *Економіка промисловості*. 2009. № 5. С. 127-130.
3. Маркіна І.А., В.М. Маховка. Антикризове управління підприємствами туристичної галузі України: монографія. Полтава: Гаража М.М., 2016. 151 с.
4. Гринько Т.В., Єрмакова Г.В. Сутність інноваційної активності підприємства та її оцінка. *Бізнес Інформ: Науковий журнал*. 2011. №11 (406). С. 62-64.

Охотник А. В., Гордєєва-Герасимова Л. Ю.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ КРИЗИ

Наразі кожне підприємство не може ефективно працювати, якщо не буде убезпечено від потенційних і реальних зовнішніх та внутрішніх загроз, а також застосування превентивних заходів щодо їх усунення чи мінімізації [4-6].

Економічний успіх роботи фірм переважно визначається тим, як забезпечується в них економічна безпека.

Визначимо, що економічна безпека підприємства передбачає здатність підприємства протидіяти несприятливого впливу зовнішніх і внутрішніх загроз,